

ΑΡΧΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

3
3
3

ΑΠΟΖΟΓΓ

Φ 2011 *Κροσσίτης*

ΔΥΝΑΤΟ

ΑΝΕΜΙΟ

(*Μακρής*)

Γ. Κροσσίτης

Φ 11 *ακτ. 4* *Κροσσίτης*

ΠΡΟΣΩΠΑ

1 Αντώνης	11 Σταύρος
2 Άγης	12 Σπύρος
3 Βασιλός	13 Φώντας
4 Βαγγέλιος	14 Γιάννης αδελφός του Δημήτρη
5 Βαρτάν	15 Γυναίκα του Δημήτρη
6 Γιωργής	16 Μάνα του Δημήτρη
7 Δημήτρης	17 Γυναίκα του Μιχάλη
8 Μιχάλης	18 Γαρουφαλίς κόρη του Μιχάλη
9 Μάνδος	19 Άγγελος αδελφός του Μιχάλη
10 Στάθης	20 Χωροφύλακας.

Κρατούμενοι, Άγγελος
στρατιώτες φρουροί

Handwritten notes in blue ink at the bottom of the page, partially obscured and difficult to read.

Φ 25/3/133

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΝΤΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πράξη Α.

Ἡ θικινὴ παρὶστανεὶ Μα-
κρονησιώτικε τσαντήρι. Α-
πόρτορα προχωρημένο. Απ-
τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα φαίνεται
ἓνα κοφᾶσι οὐρανὸς χιο-
μάτος μαῦρα ἀπειρητικὰ
βύνηφα

ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Πτυμένος με κόστους τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτι-
κοῦ καὶ καβκετο μητέ)... Ὁ ἀχέρας κόπη-
κε...

ΑΝΤΩΝΗΣ (ἀχρότης)... ἔρχεται βροχὴ ἐπὶ αὐτὸ ψύχρα...

ΓΙΩΡΓΗΣ (Νέος κοντός με κωμικὴ μα βιρλεότικη συ-
βιοχρησία) Ποιὸς εἶναι ὑπηρεσία βήμερα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Μεβήτικας ἐρχάτος με βαρεῖα μπάβα φωνή)
Γώ...

ΓΙΩΡΓΗΣ (Τὸν κημήτα) Γώ... Ἀναφ' τὴ χάμπα Δημήτρη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ἀπὸ τώρα; Κότταζε πέρα στὴν Ἀθήνα... ὅ

ΑΡΧΕΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ

2
οὐρανός γιόμισε ἀπὸ μαύρα σύννεφα.
Τώρα βρέχει ἐκεῖ... (μὲ παράπονο) Δὴ ἐξὸ Μα-
κρονήσι δὲ βρέχει ποτέ.

ΓΙΩΡΓΗΣ

(ἀδιάφορα) Τόσο τὸ καλὸ κροὸνὰ γιόμισου-
με γὰρτες θές.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Τούτη ἡ κουφόβραχη μοῦ βγαί τὰ νῦρα.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(ἀσφρηκμένα) Σὰν ἦτανε μικρός...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Κύστα τὰ σύννεφα... θὰ περάσουνε χωρὶς
νὰ ρίξουν σταχιά νερό. Ἄ τιμο νικί... κατα-
ραμένο...

ΑΝΤΩΝΗΣ

(πολὺ χυπημένα) Δὴ δὲ βρέχει ποτέ....

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Εἶναι κανὰ, βρέχεις κι' ὁ ἀέρας τραβάει
ἢ βροχή πέρα μακρὰ....

ΓΙΩΡΓΗΣ

Εἶναι πού δὲν ἔχει δέντρα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Τί ἔχει νὰ κάνει αὐτό;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ἄκου; Τί ἔχει νὰ κάνει χέει. Μὰ ναυ-
τικός δὲν εἶναι τί νὰ περιμένει κανένας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ἄκουτα Βαγγέλη!

ΓΙΩΡΓΗΣ

(τὸν μμηῖται) Ἄκουτα Βαγγέλη...

ΜΙΝΤΟΣ

(πολὺ χέρος. φαίνεται πὺς ἡ βιέψη του γυ-
ρνάει κάπου ἄλλου. Ἀσφρηκμένα στὸν Βαγι-
χη) Πὺς κυρί; τὸ γῶμα χιέμ....

ΒΑΣΙΛΗΣ

(νέος· δάσκαλος) Ναι παπποῦ.

ΜΙΝΤΟΣ

Ἄλλοτε τέτοιες βροχὲς ἦντονταν ὠτυχία.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(χαρούμενος) Νὰ... βρέχει!!

ΜΙΝΤΟΣ

(ὄαν νὰναι ἄλλου ὁ νοῦς του) Μὲ τούτηνε

ἢ νεροποντή δέ φαρδύνε φηκερίδες.³

Μπόρα εἶναι καὶ δά περάσει. Φαρδύνε μὴ
στεναχωριέσαι παπῶ.

ΜΙΛΤΟΣ Πῶς νὰ μὴ στεναχωριῶμαι δαίκαζε. Ἐτρα-
τοῦ κῆ οὐ χέπεις. Ὑστερὶς τὴν πιάσαν με τὸ
ντουφέκι στὸ χέρι. Πῶς νὰ ἴης τὸ χαρίζουν.
Ἐχ! Δέν ἔπρεπε νὰ βγῆ στὸ βουνό κορίτσι
πράμα. Αὐτὰ εἶναι δουλειὰ τῶν ἀνδρῶν. Μὰ
ἔτσι ἦταν πάντα ἡ ἀγίδυμη...

ΒΑΣΙΛΗΣ Μπορεῖ καὶ ν' ἀναβῆδῆ ἡ δίκη...

ΜΙΛΤΟΣ Ὅχι. Ὅχι Προφές δά χίνουσαν. Ἐπτερὶς τῶ-
ρα πού τὸ κουβεντιάσουσε μπορεῖ κείνα...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Νὰ λαβκάρουσε τὰ βιδινιά...

ΑΝΤΩΝΗΣ (πολύ χαρούμενος πού βρέχει) Παράταμε
ἄς γενοῦνε χίχια κοριάγια.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ἐγὼ. Ἐγὼ κι' ἄγε τίς κουβέντες.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ρίξε... Ρίξε οὐρανέ μου

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ἐπιαβε γιὰ κατὰ. Ἐγὼ Αντωνῆ. Ἐτάβου
νὰ μὴ μου κευζῶθε (φορεῖ ἕνα τσουβα-
γι ἀπ' τὸ κεφάλι.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πάρζε βεῖς τούτηνε τὴν πλενρά καὶ γῶ δά
πάω ἀπὸ δωδε (ἐτὸν Γιωργῆ) θαρδεῖς Γιωργῆ;
ΓΙΩΡΓΗΣ (τὸν μιμνῆται) θαρδεῖς Γιωργῆ; Ὀλη μέρα
κοιτῶ σουνα.

ΑΓΗΣ (φυσιολογικῶς γλυκοῦ καὶ πράου ἀνδ-
ρῶν. Στὸ ἔπυρο) ἔχεις τίποτα ἔπυρο;

- Δε φαίνεται βήμερα και τόσο καλά.
(νεαρός αγρότης) ποπια και νεωρικά) Γω;...
Γιατί τώ χεί Άχι... Τι έχω;
ΑΓΗΣ Δέν έφαγες τώ γαί σου βήμερα παιδί μου
ΕΠΥΡΟΣ Ναι... Δε ξέρω μά... Δέν έχω όρεξη καθό-
λου
ΑΓΗΣ Πρέπει να τρώ; Δέν κάνει να μίνεις
Υπετικός παιδί πράμα.
ΒΑΣΙΠΗΣ (στον Βαρταν που βάζει μ' άκεφιά βέκια
τρύπα του τσανκισού ένα κομμάτι έφι-
μερίδας για να τήν φράξει στο κέρος που
σταζει) Να βάλεις σαπουνι στις τρύπες αν
δεις να μή σταζει.
ΒΑΡΤΑΝ (νεωριαστικά ή άρμένικη προφορά) Αι στον
νεαόλο για τσανκισι...
ΜΙΝΤΟΣ Από μέσα βάζουνε χιόνι
ΒΑΡΤΑΝ Ηπαράταμε χσιπόν.
ΜΙΝΤΟΣ (στον Βασίμη) Παράξενος άνθρωπος κου-
βέντα δε βουκώνει (μικρή παιδί) Έλα χιόνι
να διαβάσουμε κομμάτι
ΒΑΣΙΠΗΣ Ναι μά να κάνουμε και χιόνι όρθογραφία
βήμερα έ;.
ΜΙΝΤΟΣ Τι να τήν κάνω γώ αί τίνα που είς Βασίμη
Μένα μου φάνει πουμάδα να διαβάσω
(Η βροχή δυναμώνει)
ΒΑΣΙΠΗΣ Να χιόνι... Έτσι που να μπορείς να γράφεις

στη χριὰ Μιγταωα

Ναί χιέη. Αυτό μὴ γλάντι. Ὑπερὶ δὲ χωρ-
ει μαδίς καὶ πολλὰ τοῦτο. Ἐχ! Νὰ δὴ πῆ
δα τῆς φανῆ μαδίς κῆ χριὰς, γὰ δὰ κῆ χρι-
φωρὴ τῶτα τὰ ἴδια μὴ τὰ χίρια. Ἐχού-
στο πού δάχει μὰ τὴν ἀγίδια.

ΒΑΣΙΛΗΣ ἔτσι ναι παπού...

(Ἡ βροχὴ δυναμῶναι περιβόλιον. Ἀβ-
τράφι καὶ βροντὰι. ἔπαι ἕνα βουινί. Ἡ
βουινὴ βίεται. Οἱ ἀπόξω φωνάτου νὰ
τῶς πλάξουν ἕνα βουινί. Ὁ Βασιλεὺς ἰρι-
χει καὶ τῶς τὸ πλάι. Γίνεται βχετικὴ
φασαριε. Ὁ ἑλάδης - ἕνας νέος ἀδύνατος
κῆ φραστικὴ ἀρούχα κουνουζώνεται κῆ
μὰ κουνεργα τῶ κρεβάν του γὰ νὰ θε-
χει νὰ χησῶβει ἀπὸ καὶ φρικῶ.)

ἘΠΥΡΟΣ Ὁ ἑλάδης...

ΜΙΝΤΟΣ (Δῆθεν κῆ ἀγέμα μὰ κῆ ἔννοια νὰ τὸν ἀ-
κούει ὁ ἑτάδης) Τί γοβόβασε. Νερό εἶ-
ναι καὶ δὲ διαβῆ. (Ὁ ἄρχι τῶ κῆνι νό-
ημα νὰ σταματήσῃ)

ΜΙΝΤΟΣ (βίχᾶ) κῆνι τῶ χει κῆνιτι ἔαν μὰς τὸν φε-
ρανε ἀπ' τὰ τὰ χματα ὅμυ ἵτανε ποχὴ
χυρότερα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ἔωπα παππού.. Νὰ διαβάβε...

ΜΙΝΤΟΣ (Διαβῆ κῆ συλλαβὴ) «Ὅχι ἀχαπηρέ-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ

τη μου Πνεύση είνε ζώσης...
Δέ χέρι ζώσης...

ΜΙΛΤΟΣ Τότε

ΒΑΣΙΝΗΣ Ούτε ζώσης χέρι

ΜΙΛΤΟΣ Τότε ο Ύδουέας. Δέν είμαι θεός. Εί-
μαι ο Ύδουέας ο άνθρωπος σου. Να και
το βημάνι....

ΒΑΣΙΝΗΣ Όχι βημάνι...

ΜΙΛΤΟΣ βημάδι >> Έ παναώθημα με. Να γί-
νω βουχλιαρόπαυδο ώρα βιά χερά-
μαρα. Σά μ' έδυρε μιά βοζά ο δά-
σκαλος είπα τής μάνας μου τής βου-
χωρέμηνης. Δίε ματαπιάω βουχτιό
μάνα. Μη ματαπιάω μούηε. Τέρος
πάντων... (διαβίαση μονόλουα και δυνατά)
«Νά και το βημάδι τής πηχίης μου. Η
Πνεύση τότε δέ βάσταζε πια. Τα
χόναρα τής έσφρασαν.»

ΣΤΑΘΗΣ (προφερά εκνευρισμένος) Πάφε... Πάφε πια.

ΜΙΛΤΟΣ Γιέρ... Έχω δέ...

ΣΤΑΘΗΣ Πάφτε! Αφήθε με ήσυχο χριπόν. Βρη-
κες τίν ώρα να.....

ΜΙΛΤΟΣ Καζά χιέρ· καλά· όπως πεδυμάς.

ΓΙΩΡΓΗΣ (μπαινονίας) Καταραμένο βρωμονήσι.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Έχίνα μούσκεμα.

ΣΤΑΘΗΣ (ή ένταση) Τί ζέρετε βεις από μούσκεμα..

ΓΙΩΡΓΗΣ Τ' αὐταὶ ξεχείλιε δὲ μου κάρουνε
μέσα τὰ νερά

ΒΑΣΙΛΗΣ Ἐρχομαὶ γῶ... Ἀὔριο παποῦ ἔ;...

ΜΙΝΤΟΣ Ναι γιέρ... Ναι. (Ὁ Βασίλης βάρει ἕνα
τσουβάγι πέρνη κι' ἕνα καβιά και βυκι-
^(ναι)
ΑΓΗΣ (ἤρημα δὲ ἑλάδη) Μὴν ἐκνωρίζεσαι ἐτά-
δη παιδί μου

ΣΤΑΘΗΣ Ναι τὸ καταλαβαίνω μα δὲ μπορῶ... δὲ
μπορῶ (κλαίει)

ΑΓΗΣ Μὴ βεναχωριέσαι.

ΣΤΑΘΗΣ Αὐτὸς ὁ δαιμονόκαιρος με τρελλάινι.
Νιῶδω τὰ νῦρ μου νὰ ζενῶνωνται...
νὰ ζενῶνωνται βὰ νὰ τὰ τραβάει ντα-
νὰ για (ἤρημα) ἐμπὰι με παποῦ.

ΜΙΝΤΟΣ Τί κρένεις γιέρ. Μένανε νὰ συμπιάς.
Σάμας δὲ βέ νιῶδω δαρέη. Τούτος ὁ
βρωμιόκαιρος βῆπει... ἔ. Νὰ μαδῆς εἶ-
ναι και μὲνανε μὴ παρηγορία... θὰ
χαρῆ ποδῦ ἢ γρηά βὰν πάρει ἕνα γρηά-
μα ἀπὸ τὸ χέρι μου. Τούτο μόνιαχα. Βῆ-
πεις δὲν ἔχει κανένα πῆ νὰ τὴν γνοιαβῆ.
Τ' ἀχόρια βῆπεις δὲ μποροῦνε νὰ τὴν
γρὰφουνε... κι' ἂν γᾶνε κι' ὄχας (πὲ βα-
δία φωτῆ) ὄθο γιὰ τὴν δυχατίρα μου...
ἔχ... βοῖες βοῖες βροχαζοῦμαι ἢ δᾶταν
καζῦλερο νὰ κάνω...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΙΝΤΟΣ

(μπαινοντα ακουει τα ρυθμικα χογια του Μιζου) Ξαν τι δες να κανω παπου; (βουελαφηνε και πομπε) Ε... να... δε δα ξεφε μαδες να ρως κοροιδεψεις. Ειναι που δε δα... (φαχνη να βρει τι ενω- πωση κανουν τα χογια του) Ξαμας δε... μα να, ειναι που δε βερχετε βρη και χρω: Γω δε ξερω γραφμαρε... του ρω μαδες να ο Αχμ ο... Γω για να πω η μαυρη αη- δυα δε ρω πω ρω ης ειναι κακο.

ΒΑΣΙΛΗΣ (χρυντα) Κακο ειναι παπου...

ΜΙΝΤΟΣ Τι να πω... ειν ξερετε ποτερα. Κι υβ- τερις ης να βα αφηκω και βα,

ΒΑΣΙΛΗΣ Μοναχα αυτο!

ΜΙΝΤΟΣ Ναι... να δε δερω να ρως κρω και το χατηρι. Κι οι ριοι μου δε δα τω δε- χαν κι η θυγατερα μου δε δα τω δερε. Ναι κεινη δε δε ζω δερε.

ΒΑΣΙΛΗΣ Βχενεις τα ρω χοιον.

ΜΙΝΤΟΣ (βουελικα) Μα ερα που και κεινη η καφε- ρη η ρρη ειναι μοναχια.

ΒΑΣΙΛΗΣ Θαρδη μια μερα παηου που κανω δε δαναι μοναχος. Μια μερα που κα- δε ρονιος τα ρει κοντα δια παιδια ρω χαρουμενος και ευωχιουμενος...

ΒΑΡΤΑΝ (βων βαγγελη) Ξου εηα να ελεω να

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ή βάζεις υπόδηματά σου μέσα στη
μύτη μου

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Παράτα με κάτω. Κέφι έχεις για καυγά
πάρι. Σε πείραξαν τα παπούτσια δηλαδή

ΒΑΡΤΑΝ Και βέβαια Γιάννη που με ήπαιραν.
Τόσο ^{μέρος} χώρο έχεις. Κάτω απ' το κριβάτι
σου ή βάζεις.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου
μέσ' στο τηγάκι.

ΒΑΡΤΑΝ Αυτό που έχω σου ή ξεχω

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Όχι παραξενιά είναι πανάθεμα με

ΒΑΣΙΛΗΣ Έ! Σωπάστε λέ. Βρήκατε την ώρα για
καυγά.

ΒΑΡΤΑΝ Άμα παιμένος στο ήθους σου είναι
κανε' σου δείξει. Μα ενώ πρέπει να
βέβαια ήδωγη αγουνού.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Άι παράτα με

ΒΑΡΤΑΝ Αυτό που έχω σου ή ξεχω

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Μωρέ τι μά, ξε

ΒΑΡΤΑΝ Κλειμένο στο χαμνο ή κάνω για να μη.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Γιατί τι δα μου κανεις;

ΒΑΡΤΑΝ (βίχα) Ας στο νλιασο' απο νλω.

ΑΓΗΣ Βρε παιδια δεν νλρεπελε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Μου γαινελαι πη ξεχνατε που βρικουβελι.

ΒΑΡΤΑΝ Μα ακουβες τι ήπε εν' εξουμος;

ΑΓΗΣ Θα παφεις λοιπον Βαρταν;

ΒΑΡΤΑΝ Μά να σου δώσω κι ένα βιβλίο εσύ πια!

ΑΓΗΣ - να δώσω

ΒΑΡΤΑΝ Σὺ κοιταχμένος ντυμένα σου να ἴ-
κάνεις ἄμ

ΑΓΗΣ (μαλακά) Κι αὐτὸ δουλειά μου ἴ-
ναι παιδί μου

ΒΑΡΤΑΝ Τότε, να ἴηεις κενὸ να ἴπαψη
κι ὄχι ἔμένα

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Κατὰ κατὰ

ΒΑΣΙΛΗΣ Ἦν δὲ μπορεῖτε να κρατάτε τὰ νύρα
ὅσος φίλοι μεις δὲ ὅα γλαῖρη ὅε ἴ-
πολα να ὅα ἀκούμε.

ΑΓΗΣ Πάψε Βασιμ... Πέρασε...

ΒΑΣΙΛΗΣ Μά πρέπει να προέχουμε τὰ χόγια
μας. Ἀχχοῦς δὲ δάπρητε να χυόμα-
ἔζε ποχτικοὶ κρατούμενοι...

ΑΓΗΣ Τώρα ἀνάβει εὐὲ Βχέπεις λοιπὸν
(παύση) ἔταδη ἔγα ἀχόρι μου να
μῶ γράφεις ἕνα γράμμα (μόνο του)
ἐπάσαν κι αὐτὰ τὰ χυαχιά μου και...
... ἔγα παιδί μου καλὸ

ΣΤΑΘΗΣ Ναι.

ΑΓΗΣ Γράφε (Ὅσο ὑπαχορῶει ὅτὸ ἔλαδη
3-4 ὅτὴν ἄμ χωνιά τῶ τσανκρίδ
πέρνον ἕνα ὅι γανὸ νολαχικό (ρα-
γούδι) «Ἀχατημένη μου γυναῖκα

κι' αγαπημένα μου παιδιά. Πήρα τη
φωτογραφία σας. Την έχω βάλει πάνω
νω απ' το κρεβάτι μου και κάθε πρω-
ί βας μεω καμψήρα και κάθε βράδυ
καμψήρα. Τούτες τις μέρες δα μάς
παραγιάβει χένε ο δράκος σ' άλλο
μέρος τούτου του κηποιού: στα λαχνα-
τα δα πήρα η ζωή κηάει ποιο λυ-
ραχνιόβινα. Ο χρόνος περνάει δύε-
κοζα κι' οχο προοριένουμε τη μέρα
που δα βας βφίζουμε χένεροια για
βήνιν ἀκαζιά μας.

ΣΤΑΘΗΣ Δε δα τ' αβίβει η χοκουβία αυτο.
ΑΓΗΣ Αν ι' αβίβει. Τι να χίνει ελάδι μου.
Τινοί' αχο. Με ποζα βίμα Αχης.
ΦΩΝΤΑΣ (με ύψη και χυπητα ματια. ζου
δινει την ενλυηωση του ανδρωπου
που είναι προοριένος να μη χίνει ποζ-
χα χρόνια. Πηβιάζει τον Αχη). Γράφεις
"Αχη; ...

ΑΓΗΣ Ναι...
ΦΩΝΤΑΣ Στη γυναίκα σου';
ΑΓΗΣ Ναι στο βήνιν
ΦΩΝΤΑΣ Είναι ωραίο πράμα να χεις να γράφεις
σέ κάποιου. Οραίο πράμα. Γω δέν έχω
πια κανέναν.

ΑΓΗΣ Κάνε υπομονή ΦΩΝΤΑ
ΦΩΝΤΑΣ (νυρική) Δεν έπρεπε να φερθεί έτσι
Δεν έπρεπε. Ζούσαμε τόσο αγαπημένοι...

ΑΓΗΣ Έτσι ναι ή ζωή παιδι μου. Μα μή τα
βιάζεσαι πιά μή τα βιάζεσαι. Νέος
είσαι έχεις καιρό μπροστά σου.

ΦΩΝΤΑΣ Κι' όμως Άη. Δε μπορεί να είναι άη-
δεια. Κάτι μου λέει πως δεν είναι ά-
χιδεια Μπορεί και να τιν βάρουν να
μή μου γράφει; Τι λές δεν μπορεί και
να τινε βάρουν με το γόρι για να μ'
αναγκάσουν να χωρίσω;

ΑΓΗΣ Τι να σου πω Φώντα... Τι να σου πω
παιδι μου...

ΦΩΝΤΑΣ (μ' άρωμα έξαψη) Κι' όμως τιν βάρουν
οι δικοί της για να χωρίσουμε. Είναι
όχι τους παλιάνθρωποι... Όχι τους Όχι τους...

ΑΓΗΣ Ναι Φώντα Μα κάποιες δα μάθει ο
κόσμος να γεί χωρίς καμίες. Άθε
το χρόνο να δείξει.

ΦΩΝΤΑΣ Κι' όμως δεν τιν άχιδεια. Γράφει
πως λέει να χωρίσουμε για να χωρί-
σω πια. Μα ξέρω... Απαιτεί είναι
Δεν μπορεί εκείνη να... Δε μπορεί.

ΑΓΗΣ Σου γράφει πια

ΦΩΝΤΑΣ (μ' άρωμα φωνή βαρύνει) Όχι

ΑΓΗΣ. Τότες
ΦΟΝΤΑΣ κι' όμης δέν είναι δυνατώ δέν είναι.
(άχρια) μλιν έπιμένει ποινόν. Θα δείς
θα δείς. (παιη προς τιν έξοδο)

ΑΓΗΣ. Πού πας;
ΦΟΝΤΑΣ 'Αβτε με... 'Αβτε με...

ΑΓΗΣ. Δέ δέχτι να τώ πιόζεφεη πής τόν άση-
βε ή γυναίκα του

ΣΤΑΘΗΣ. Είναι πολύ δυστυχισμένος

ΑΓΗΣ. Του κάνει κακό ν' άντιμετωπίζετην
άμδμα.

ΣΤΑΘΗΣ. Τίν άχρησούβε ποζύ

ΑΓΗΣ. Διημούργυβε μέσα του ένα φέμμα.
κατά βάθος κι' ο ίδιος δέν τώ πιόζευι
αύτώ που ζέη. Μά τώ χριάζεται να
ένητη...

ΣΤΑΘΗΣ. Μά είναι σωστό αυτό άχη;

ΑΓΗΣ. Σωστό;... Μη. δέν ζέρω... ίβως μπορεί.

ΓΙΩΡΓΗΣ. Αύτη ζαν όχι κι' όχι ή βροχή.

ΑΝΤΩΝΗΣ. Πώς μύριβ' ή ρήη (είσηνιμ βαδία)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ. Μπήκαμε για καλά στο γάνω πορο.

ΒΑΡΤΑΝ. Πάψτε. (Ακούγεται μεράφωνο. Ουκώνε-
ται όρδιν με μεράχο έννερωβιό)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ. Το μεράφωνο.

Μεράφωνο. Προβοχή. Προβοχή. Όσοι ακούσουν τά
όνόφατα τους να συκηνρωδούν

αύριο το πρωί στα 8 στο χώρο του Διημε-
ριού προκείμενου να γίνει μελαγχωρή. Ανα-
στασιος Βερικός, Βεβίμος Αναγνωστάκης,
Ιωάννης Κουρής, Ιωσήφ Βίγος, Γεώργιος
Μαχάκος Νικόλαος Ευράκης. Επανα-
χαρμιάνομη τα ονόματα. (το μελαγω-
νο επαναχαρμιάνει τα ονόματα. Ο Βαρτάν
που ήταν σε πρωτοφανή ένταση {εξεν-
τώνεται σαν θρασύτη χορδή}.)

ΒΑΡΤΑΝ. Πάει κι αυτό

ΒΑΣΙΛΗΣ Είναι μελαγχωρή για δραμοδική.

ΒΑΡΤΑΝ (Δόν' Άρη) Η γένεση και βίπρα από
ημέρα που προανακριθή η ήραση
περιμένω...

ΑΓΗΣ Μπορεί και να μη σε καλέσουν ποτέ.

ΒΑΡΤΑΝ (ξενόλα) Άμα ήξερα πως θα με ντίκα-
ταν να πιάνω δε θα μένοιατε. Ας
έστο νηάχο ήρωμα ή ζωή. Μα κεί-
νο που με ή κάνει να ήπεδώνω κά-
τε χεφτό είναι μέχρι ήμπροσθα με-
λεγετικό απόσπασμα να ήγλαβεις.
Ανάκριση στη Γενική στη Σ.Φ.Α. κρα-
μύριε

ΑΓΗΣ Θα δεις που δε θα σε φωνάζουν.

ΒΑΡΤΑΝ Σπασίνα νύρε μου ή κανέ αυτή
ή καρεβασα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ. (μετανοήματα για τών προηγούμενο καν-
νά που έκανε με τών Βαρτάν) Βαρτάν
θάδω να με βοηθήσεις για αυτά
που είναι πρωτίτα.

ΒΑΡΤΑΝ. Γώ έχω φάρμακα έκανα τράντη. Μα και
εσύ θυμύνετε μήτε (δίνου τα χέρια
και βάζου τα χέρια) Η ζέρτα τούτη
πόδω βρανο δική παραξινό με
ήκανε. Βαρτάν πολύ υπομονετικός ή-
ταν.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ. Ναι βέβαια βάλω. Και γώ με όμν αυ-
τή την υπόδω ή μελαφορά, με έ-
χω εντυπωσία. Ένε πιν άδριο μπορεί
να χουτε άποβολή (πυκνίσου κι άλλο
κουά του άνήβουχο).

ΒΑΡΤΑΝ. Ναι

ΣΠΥΡΟΣ. (άσχημα) Ποιος ζέρτα τι μάι περιήνυ.

ΑΓΗΣ. Για να δώμε

ΒΑΣΙΛΗΣ. Τι μπορεί να μά, κάνουνε

ΣΤΑΘΗΣ. Όχι φαντασέ, μπορεί να σου κάνουν.

ΣΠΥΡΟΣ. Ένας φαντασέ απ' τα γαμμάλα είπτε
Ένα ζάδεχο του πιν είναι άποσάβιθι-
νοι να μά, γυρίουν

ΜΙΛΤΟΣ. Την ψυχή μπορούν να ήν γυρίουν;... Όχι! Ε!

ΒΑΣΙΛΗΣ. Θα πάμε και δε δώμε. Ποιός φος τα
βρίσκε άχλωκα απ' όρι τα περιήνυ.

Μείς πικεύουμε στην αγιότητα του αγίου
μας. κι' αν τόρα υποψήφουμε κι' αν αυ-
ριο χρυσάβλων κι' άλλες δουείες... Τι να γί-
νη; χωρίς δουείες γίνονται κινδός; (δόν
επύρο κι' αγάμη) φοβάται;

ΕΠΥΡΟΣ (ερωμαγμένη) Όχι! Έρω!... Νέ... Νά δίν
λογαγία πέρα από γάγαφα.

ΓΙΩΡΓΗΣ Δέ φοβάται το τσάνινο μόνο που λρένει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κατά παγκάρια μου βί...

ΓΙΩΡΓΗΣ Δέν κάνω τώ παγκάρια. μα δέ γέω πύς
δέν πάει κι' η ψυχή μου βί Κοιμύρη

ΑΓΗΣ Όχα περνάνε

ΕΠΥΡΟΣ (Απολογητικά) Τι να φοβητώ... ου είναι
να γίνη ας γίνη. (παύση) Πένε πύς αν
λοις γαντάρους δια ταγματά δέ μείνα-
νε ουτε εκκαλό οι άλλοι επάθανε.

ΒΑΣΙΛΗΣ Τότε δουέψαν και τα πομπόχα.

ΣΤΑΘΗΣ (γυγιάει νεύρικά) Τιποτά δέν είναι τώ
πομπόχα. Τιποτά δέν είναι (παύση)

ΑΓΗΣ Η δαμάσκα σίμερα ήσαν γιοφάρη νε-
ταμένα ψωμιά. Κάνεις δέν ερώη
πιά όχο του τώ ψωμιά.

ΓΙΩΡΓΗΣ Γώ βαρύνμε να κούβαζαω στη δα-
μάσκα τα μούχτραμένα. Πές και δε-
ρέψαν όχα τα βροφιάχια

ΕΠΥΡΟΣ Έ;... βίβαια... μα είναι κι' η γέωη...

ΒΑΡΤΑΝ

Ναί είναι κι η γέφυρα γι' αυτό. (παύση)

ΣΤΑΘΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τα πορμπόγια... τα πορμπόγια. Τίποτα δεν
είναι τα πορμπόγια. Όχι! Σ' άλλα είναι
το μαρτύριο. Τέ βασιλοτύρια το
κουβέρμα της νύκτας, εορτισμοί
δάσκαλα, τα πυροφύρα σιδερά.

ΒΑΣΙΛΗΣ

(ψυφιδιά) Δοχολόγοι!

ΣΤΑΘΗΣ

Μα, βάραν να που βάραν δαγώ-
σα βίσι φούχτες τραυόβια μέτρα
μαρτυρά, κι αηχοίμοιο αν δέ τα κα-
λάγερον. Θάρωχης ζύχο ώποσον να
ζυγοδύμεις. Κι ούτως να βίσι και
από πάνω σου και να μίν έχης δύο
ελαμίνες νερό να ζεδιψάσεις. Ηταν
μαρτύριο βιά ζω ήταν μαρτύριο.

ΑΓΗΣ

Ετάδη, παιδί μου, τώρα περβαν νιά.

ΣΠΥΡΟΣ

Περάσαν!

ΣΤΑΘΗΣ

Μια βέρα μά, βάραν και κουβαλά-
χες νερό για χρομάλα αν τη δαγώσε.

ΣΠΥΡΟΣ

Ποια χρομάλα;

ΣΤΑΘΗΣ

Αυτά που χροφούν κ' ζήνω ο βασι-
χούς Πανός. Κάνανε δέκα βρόμους. Α-
χοίμοιο αν δεν έτρεχες ή αν το δο-
χέο σου ήν ήταν χρομάλο. Δεξιά
κι αριστερά σου κάθε δέκα μέτρα ή-
ταν κι από ένας αηχοίμοιο. Κρα-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ

ἀνδρῶνους χωρὶς νὰ ντρεπῶμαι. ἔτσι
δὲν εἶναι;

Γιὰτί τὰ γέις ὁ ἔρινα αὐτὸ...

ΒΑΣΙΛΗΣ (ἀν' αὐτὸ) Σ' εἶνε; Σ' ὄχους τὰ γέις καὶ
πιότερο τὸν εαυτὸ μου.

ΣΠΥΡΟΣ Νόμιμα... (ἐπιχειρῶ νὰ τὸν πηλαγήσῃ ἀπὸ
μάτις μὰ δὲν μπορῶ. Βγαίνει ἀπρὸς τὴν
ἐκκέντρο τοῦ κεφαλι. ἔτιν πόρτα συναλλά-
ει τὸν ἄχνη. τὸν πιάει ἀπ' τὸ χεῖρ μὲ
σημασία. ρίχνει μὰ μαρὰ ἀπόρρητος
ὡς τὸ ἀντὶρι)

ΑΓΗΣ Που πᾶς, Σπύρο;

ΣΠΥΡΟΣ (νευρική ὑπόψη) Πουδενὸ. (προσπαθῶ
νὰ γελάσῃ μὰ κόβεται τὸ χέλιος τῶν)

ΑΓΗΣ (ὡχρὰ) Φοβᾶσαι;

ΣΠΥΡΟΣ (ὡχρὰ) Ναι φοβᾶμαι. Κι' ὅμως μπορῶ
νὰ βῶ πλῆρω βρὸ μαρὰ ἄχνη!

ΑΓΗΣ Τι πᾶν νὰ πῆ αὐτὸ;

ΣΠΥΡΟΣ ἔν εἶναι καλὸς ἄχνη... Σ' εὐχαριστῶ γιὰ
ὄχνη. Δεῖ δὲ βεζεχάσω ποῖς. (δακρύζει)

ΑΓΗΣ (πὸ κατὰχαρῆ) Τὸ βικέφλικες καχὰ.

ΣΠΥΡΟΣ Ναι

ΑΓΗΣ Δε δάβρεις πιά ἡρεμία.

ΣΠΥΡΟΣ Γέις. Μὰ δὲ μπορῶ ἄλλο... Δε μπορῶ (ὡχρὰ
γῆ)

ΜΙΝΤΟΣ Για βωπᾶστε. Φηκερίδες εἶνε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ὁχι, πῆς βῶς γανικες.

ΒΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ

Εἶν' ὁ ἀρχάς που εἰσέρχεται εἰς τὴν κοινότητα. (Παύλος)
Πέρα εἰν ἡλικία βρέχει ἀκόμα.
Γὰρ εἶν εἰς τὴν βροχὴν ἢ εἰς τὴν ἄνοιαν. Τούτοις κάποιες
φοῖς γίνονται ἢ γινῆ. (ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀποστόλων
ἀκούμεθα ἵνα βροχὴ πὺν παῖσι) Παύλος τὸ
χρῆματά μου μὴ ἀποδίδωσαν καρπὸν. Τότοις τὸ
καρμὸν οὐκ εἶχε κατὰ τὴν κτ' οἱ βολοὶς μου
μου δίδωσαν πλοῦτος βίος. Ἐ τὸ γοῖτόν.
Καὶ τὸ χρῆμα. Ἄλλοι τῶν βαρβαρῶν
ἦσαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸ χωρὶ. (οἱ ἀποστολῆς
μαρτυροῦνται γινῶν) ἔστασαν τὸν κο-
μο εἰν ἡλικία κτ' ἔπαινε: Ἐὰς μὲν δὲ
καὶ τὴν γλῶσση βολοὶ καὶ δὲ τῶν ἡμερῶν
μὴ γερμανικὰ μαρκα. Μὲν δὲ τὸ δεξιὸν κατὰ
μὲν τὸ τῆσαν μὴ τὸ γοῖ. Τότες εἶν πόλις
τῆς ἐκκλῆσιας κοινῶν ἢ πρώτη προσηλυ-
ξη. Οἱ Γερμανοὶ γινῶν. Πιάναν δὲ
καὶ Ἐὰς εἶν εἰς τὴν μεσοτῆρα γὰρ παραδει-
γματικὸν γινῆ. Καὶ τὸ εἰς τὸ πρῶτον
κατὰ κατὰ γινῶν μὲν βροχὴν ἀπὸ
τὸ κατὰ τῆς βροχῆς γὰρ τὸν τὸν τῆς
ἐκκλῆσιας. Κτ' ἔπαινε ἢ ἐπὶ τῆς ἢ βρο-
χη. Μία πόλις δαιμονισμένη κτ' ἔπαινε
κατὰ κατὰ κατὰ. Ὁ οὐρανὸς ἔπαινε
λουτῶν νερό. Ἐκοινῶν. Ἐπὶ τῆς
πὺν οὐκ ἐπὶ τῆς πόλις ἔπαινε σου.
Τότες μὲν ἢ ἰδέα γὰρ γινῶν. Ὅπως

ΑΡΧΙΒΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μάς πάχαιναν βουνά μαζα - και όριβλικε
να νλονφμεζούτε - σε μια χωνιά δίνω μια
κλωτριά βού διηζανό μου Γερμανό και τού
δίνω δρόμο. Αυτοί πυροβοζάνε. Μα οι βράι-
ρη βθυρίζαν δίμα μου χωρή να η άρχι-
ζουτε. Το πυνήζι τους ήταν άρριε τρομα-
χτικό - άρχιβα ν' ανεζηζούρη - και να
μηνόρη ζαενικά έπικα β' να αββελοζακ
χιόματω νερό οι Γερμανοί με χάσαν. Πε-
ρέσαν από δίμα μου χωρή να υπογιαβ-
τούνε ζιποτε. Υβτερα από μια ώρα τρα-
βιζε για τα κορυφοβούνια... κι έφωνα...
υβέρη έφινε ο ΕΛΑΣ... Να γιατί βροζάν
τη βροχή.

ΒΑΣΙΛΗΣ (νοβλεζικά) Ο Άθωπος διέβαινε άρριε
καχυμερίζομα, τα καμνοχώρια. Και
βουνά κρη τού ποταμού πρωτόειδα την
αραλωνιαβικιά μου. Κίνη τρομαχτική
κρύφικε μες βύε καχαμιά. Καχυμερα
κζζιω... γιατί φοβάσαι... Τι γαβε. Σε ζρη
μερη δώσαμε αραβίονα (μικρή παύση)
και βουνά κρη του ποταμού οι Παζοί ένε
βράδυ... Δε πέρασε καιρός κι ο Άθω-
πος βκόρηζε τού αίμα δυο Παζίν. Το-
τε τραβιζε και ριω για τις κορφές.

ΣΤΑΘΗΣ... Η Δαμαββα ζεραβε τού λουμπανιαβήνο
τό κουζάρι τού προδότη. Ήταν αίμος που

ΜΙΝΤΟΣ

έριξε επί θυγατήρ είκοσινα πατηκάρια
 του χωριού μας Τρεις μάνες γόρεσαν τα
 μαύρα. Και τα γαρύφαλα ξέρινοσαν
 επί χυάδης. Κι κάτω απ' το χέρι
 παραάνι ή μάνε μου ή δικιά μου μο-
 ροχόισε το κρεμαμένο αδέρφι μου.
 Θάχε χαθή ο γίγας άπονώρα σαν ήρ-
 λε ο μεγέγος μου και γήμπε εύκη.
 «Πατέρα κάνε καρδιά και φεύγω. Σά δά
 χυρίω δά δά παλάη ποδάρι ξένο ή
 παρίδα. Τώρα ή χήματα όσο δύναται
 κι' άνέ θα δά μαλαρώω τόρως δά
 γάμπε φλυχισμένοι» έύρε θλήν εύκη
 μου γίμπε και να προδέχεις τώνη. Γέ-
 γασε και μου γίμπε το χέρι. Δυό μίνης
 κι' ήρπε κι' ο μικρός τα ίδια. (χτυπήνω)
 Η τσούνηρα όμως δίν ή τους πρεπό να
 ξεπορίσει. Αύτηνα είναι δουχία των άν-
 ήρων. Η μάνε ης καινοκαρδιστικε κι'
 ούκε και ή δικιά μου εύκη που ήρπε.
 Μαδες ζωχούμε βαίρος επί καρδιά πω-
 φουρε μοναχιά ης. Εχ! Σαν πιάθικε
 -η γηχώδικε πάνω επί μάχη γήρμη
 να ή θυχωρέεσουρε. Εχ! Συχωρε-
 μίνη να να αν ή καρδιά μου κι' α,
 έχει την εύκη μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δημήτρι μου γνώριζε η γυναίκα μου.
Είχε την ώρα που βουβα για τη γάμψικα. Θέ-
λω να σου πω. Έριξε βουβα στον ώμο μου τα
χέρια της και βουβα. Τω ο Αγάπης δεν
κατάλαβα τίποτα. Χέ. Την μιλάει
μωράχα παρ'όλα. Χέ... Θάνατο άχορι
μωράχα: ένα χέρο άχορι. Μια ώρα αρ-
χόλα με νιαβαν (το βουβα φάνη σε
γούρα) Τώρα είναι δυο χρονώ άχορι.

ΣΤΑΘΗΣ

(βίχα) Άγι.

ΑΓΗΣ

Ναι...

ΣΤΑΘΗΣ

Πέσω... Θα μπορέσω να νά δουλέω...

ΑΓΗΣ

(εργαστή) και βέβαια που δε μπορέσει.

ΣΤΑΘΗΣ

(γυμναστική) Άμα δε δε μπορέσω να
να ξαναδουλέω δε...

ΑΓΗΣ

Μά τι είναι αυτιά σου γέ

ΣΤΑΘΗΣ

Αυτή η λρεμωχα την χερών θέ μου. (βάζει
τα χέρια του στο μάγουλο του Μπαίνι ο
φίλας, φαίνεται άναχωρημένος και βου-
βου)

ΒΑΣΙΛΗΣ

Καθώς τον φώνε

ΦΩΝΤΑΣ

(εργαστή) Καμωπέρα.

ΒΑΣΙΛΗΣ

Είσαι μωβουβα... Μα τι έχεις;--

ΦΩΝΤΑΣ

Τίποτα.

ΒΑΣΙΛΗΣ

Μά...

ΦΩΝΤΑΣ

Δεν είναι τόσο καζά (νιάνη το κεφάλι του)

ΒΑΣΙΛΗΣ

Έχεις πυρετό;

ΦΩΝΤΑΣ: Όπως... Άγε με.

ΒΑΣΙΛΗΣ: ~~Καλά~~ Καλά όπως νομίζεις.

ΦΩΝΤΑΣ: (ή ανησυχία) Μη μου θυμώνεις και εσύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Τότε χοινό που ήθουνε. Βρήχικες κι' όσα.

ΦΩΝΤΑΣ: Πήρε ένα γραμμα ευελιπένιο

ΒΑΣΙΛΗΣ: Αν ή γυναίκα σου;

ΦΩΝΤΑΣ: Ναι.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Ποινό;

ΦΩΝΤΑΣ: Μ'ούθιγε το διαζύγιο. Καλά αβες χοινό;

ΒΑΣΙΛΗΣ: Όχι.....

ΦΩΝΤΑΣ: Ναι. Όσα λεγειώσαν νια.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Καλά αβαινω.

ΦΩΝΤΑΣ: Κι' εγώ ο βράχος που νομίζα νις ήταν
ψευδαίσθημα όσα μούρεαφε. (μικρή πάυση)
Φαίνεται νις δεν υπάρχει τίποτα το ή-
μο πάνω στη γη. Τίποτα το ήμο.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Γι' αυτό παζέλευσε

ΦΩΝΤΑΣ: Δε με νοιάζει νια για τίποτα...

ΒΑΣΙΛΗΣ: Μη το ζεις αυτό. Πρέπει ν' ανησυχείς.

ΦΩΝΤΑΣ: Δε μπορώ

ΒΑΣΙΛΗΣ: Προσπαθήσε. Σύμφωνοι;

ΦΩΝΤΑΣ: (αυτοκριτική) Ναι. (μικρή πάυση)

ΒΑΣΙΛΗΣ: Πάνω αν ήρθε Αθήνα αβράαφες

ΦΩΝΤΑΣ: (χτυπήσε) Ναι... (μικρή πάυση)

ΒΑΣΙΛΗΣ: Κύρια νις γάμπουσε ή αβρία

ΦΩΝΤΑΣ: Ναι... (μικρή πάυση)

ΒΑΣΙΛΗΣ Πάρε;

ΦΩΝΤΑΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ναί (φύγον· Ο ελάθης ὄρδης προσλά-
σιον ὄρδοπατη κάτω ἠή ἡ γάνης διαβίσει)

ΑΓΗΣ Τι διαβίσει ελάθης;

ΣΤΑΘΗΣ Τὸν "ἀγιδινό Παγαμιά"

ΑΓΗΣ Τὸν Ζ.

ΣΤΑΘΗΣ Ναί.

ΑΓΗΣ Ὁ ραῖο βελγιο

ΣΤΑΘΗΣ Ναί.

ΜΙΝΤΟΣ (ἀνήμεχα) Νύκτωσε κ' ἀκόμα νά γαι-
ρῶν οἱ γηπερίδες.

ΑΓΗΣ Θαρδῶν, Θαρδῶν

ΜΙΝΤΟΣ (μνοροχίντας) Κάτι βαρῖο μὲν
πρακῶναι τῆ καρδιά.

ΓΙΟΥΡΓΗΣ Δὲν εἶναι μὲν κοινωσία αὐτῆ. Ἀπό-
που νά τὴν πιάσεις γρῶν καὶ Ἀχ μ-
ρῆ. Πόσο δ' ἀ κρασίεσσιν τὰ φω-
μὰ τὸν ἀκόμα. Θὰ γίνῃ δὲν δὲ
δὲν ἢ ἐπατάσασθαι. Θὰ νεννίει
καὶ τῶτος ὁ γαῖος μὲ βογὰ ἔ βαρῆν;
Κάδουμαι πὸν γῆς καμὲ γῆρα καὶ νει-
ρῶν καὶ. Μὰ μὲ τὰ ὄνικρα γίνεσαι
εἰποὶς δ' ἀ μὲ τῆ. Ὁχι. Μόνον μὲ δὲν.
χαιά ἔ; Μὰ ἔτσι, βάν κρῆν ὄζου
τῶτους μὲρα μὲν γαίρουμαι καὶ γῆν.
Ἄντε! Ὁφοί μαζὶ καὶ δὲ τὴν μνομηνον.

νίωσες. Μεις εδώ κρατάμε ένα σπου-
δαίο χαράκιμα. Οι άλλοι εγώ βονό ε;
Ο κόβρος νίω που παρύνει. Έμ χίνεκα
πολη να μη χίνε; Ούος εγώ διαογο α-
πό δω κή, Βαρύμα να πουχάω βαρ-
δίζω εγώ μπαμέγμο. Γώ μπρι Βαρ-
χίη ιαχάνα ή χίη! Μα πρής πρῶ-
λα να χενίση με λος μπουρζουάδης;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Έτσι είναι

ΓΙΩΡΓΗΣ Κι' ύβερα ~~θα~~ δά νιώδω τους άλλους
χίη μου φηχίχίνος τους δά κά-
νω κι' έχω ή δουχία που μ' αρίβει
έ Βαρχίη;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ποιά δουχία;

ΓΙΩΡΓΗΣ (συνελάχρινε) Αύη που σουχά νιέ!

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ορνιδοτροφή εχό χοιτόν;

ΓΙΩΡΓΗΣ Και βιβλία!

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Και τήν καλίχεις βύ αύη ή δουχία;

ΓΙΩΡΓΗΣ (περήςανα) Χμ. Βχίνεις αύώ ε βιβχίο
που διαβάτω; Έ χοιτόν είναι ένα βιβχί-
ο που εα χράφει όσα. Έάν νιώδω' ό πα-
λός μου - δηχάδης χίη προώ πε-
δανη με μπρι πορλά του και μουη.
Δέν έχω να β' αχίκα τήνος παι-
δι μου. Να πάρε όπως αύώ ε βιβχί-
ο. Κι' εχάζε να ε' αχάτηθεις χιούη.

Ἐ αὐτὸ ἴλαν! (παίσι) Θα κλιῶ
ἓνα βπισάκι με μεγάλες ζαμαρίες
στὴν ἄκρη τοῦ χιτῆ, καὶ κὴ δά
χαίρουμαι τὼν ἡμῶ χωρὶς ἀδενικὴ
καὶ χωρὶς σκοπῆρι. Ἀρκὴ νὰ φύγῃ.
με ἀποδῶ Ἀρκὴ νὰ φύγῃτε.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ καὶ βίβλια πού πρώτα πρέπει νὰ φύγῃ.
ΓΙΩΡΓΗΣ Θα τὼ χωρὶς μία λαμπιῶ ἀπ' ὄζω. ἔχῃ
σκεφτὴ καὶ τὴν λαμπιῶ δὲ φαίνεται
ἀπὸ χίμα κέρρα «ὄρνιδοτροφεῖο ὁ
παρὰ βίβλια» Ἀπ' ἡν μία κερὶ ἔδαχι
ἓνα κόμπορα πού δὲ φαίνεται με χρυσο-
πράσινα φέρῃ ἀπ' ἡν ἄλλη μία ψυγιά
με χρυσοῦ ἀέχια καὶ χρυματοβίς
κορβίς καὶ βίβλια κέρρα δύο, τρία αὐ-
γά. Ἐ ἄρεβει;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ (περιφρονητικῶς) Τοῦτο ἔχει. Μονάχα
πού γινῆ δὲ δὲ μπορούμε ποὺς νὰ δου-
λέω σὲ μία ζίζωια δουλειά.

ΓΙΩΡΓΗΣ Γιατί τὰ χάλεις;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ἐτσι... Πφ! Θα μὸυ βλεπῆσαν τὴν
καρδιά καὶ δὲ μαράζω. Μέναν
μ' ἄρεβει ἢ δαζαεβα.

ΓΙΩΡΓΗΣ Δύσκολη ζωὴ!

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Μπορῆ. Μ' ἂν ἔχεις μπράτσα γερὰ...
Μέναν ἀπὸ πιζερίκος μ' ἄρεβει ζωὴν

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἡ δουχία,

ΓΙΩΡΓΗΣ
ΒΑΣΓΕΛΗΣ

λένε πῶς ἴσως ἐκχυρὴ ἡ δουχία τῶν ναυλικῶν.
Παραδειμά τιν. Ποιὸς γὰρ ἴσχι. Νὰ
παζῶεις μὴ τὰ κύματα νὰ ταξιδεύεις
οὐρανὸ καὶ γῆν βαρῶντε ὁρᾶκαὶ ἀκαρὰ με-
ρόνυχτα. Ἐκχυρὴ. Ἐκχυρὴ ναι τῶρα
ποὺ οἱ ἐφορευτοὶ δὲν εἰν' ἀνδρῶνοι.

Ἄς εἶχα ὅμως μπόρκο παλομένον, νὰ
μὴ τὴ δὶνει ἡ ἀναδουχία, ἄς εἶχα
γερὴ ἀποζημίωση εἰς ἀνίσχυμα καὶ
ζῶντος τοῦ θυμῶνα. Κι ὕστερὸς ξέρη
εἶναι νὰ ταξιδεύεις εἰς ὅλα τὰ πόδια;
Νὰ ξεφορτώνεις προϊόντα τῆς πατρίδας
σου πού νὰ δούμε γὰρ γυῖλοι ἀνδρῶνοι.
Νὰ συναντήσῃς μὲ τὸν ἀράνη τοῦ
Κεῖν-Τάουμ καὶ νὰ τὸν ὀνομαζῆς
εὐδροσο. χη. Γὰρ δὲν εἶμαι γιὰ
νὰ παραμένω ἐν ἐπιε..

ΧΩΡ/ΚΑΣ
ΑΓΗΣ

(Μπαϊνοῦλας) Ποιὰ βικη εἰν αὐτή;
ἢ Β' 5

ΧΩΡ/ΚΑΣ

(Δοξαδῆ) χη. Τί κρατᾶς ἐν χεῖρά σου
ἐν;

ΣΤΑΘΗΣ

(τὰ χάνη) Ἐνα... ἕνα βιβλίον.

ΧΩΡ/ΚΑΣ

Κομμουνιστικὸ εἶναι φέ;

ΣΤΑΘΗΣ

Ὁχι... τοῦ... τοῦ Παζαρία

ΑΓΗΣ

(ψύχραμα) εἶναι τὰ ποιήματα τοῦ

Παλαμῶ, τοῦ Ἑθνικοῦ ποιητῆ (ὁ πέρ-
νη ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἑθνικ-
νη) Νὰ κωδὴ Παλαμῶ. Δὲν τὸν ἔχεις ἀ-
κουστά;

ΧΟΡ/ΚΑΣ Πῦν δὲν τὸν ἔχεις Ἑθνικός ποιητῆς δὲν εἶναι;
ΑΓΗΣ Ναι βιβλῶμα ---

ΧΟΡ/ΚΑΣ Αὐτὸς δὲν ἔγραφε τὸν Ἑθνικό ὕμνο;
ΑΓΗΣ Ναι μωρᾶλο. Αὐτὸς εἶναι.

ΧΟΡ/ΚΑΣ Ἐπὶ διαδροχία οὐκοῦδ ἑστὶν ἔτι δὲν
ἔχεις καριάδα;

ΒΑΙΤΓΕΛΗΣ Ναι τὴν δὲ τὴν βῆση;

ΧΟΡ/ΚΑΣ Κάνε τὴν διαδροχία σου εἰ. Γὼ πᾶντα
τὸ γέρο.

ΑΓΗΣ Ναι τὴν ἔδω εἶναι.

ΧΟΡ/ΚΑΣ (διαβόχη συζαβηθῆ) Οὐκοῦδ ἐπὶ τῶν
Ποιὸς εἶναι τὸ γέρο;

ΑΓΗΣ Παραμῶ εἶναι τὰ ὀνόματα (κάνε
τὸν τὴν εἰς τὸν ποιητῆ τὸν ποιητῆ τὸν ποιητῆ)

ΧΟΡ/ΚΑΣ Ἐπὶ διαδροχία οὐκοῦδ (διαβόχη) Μιχ-
τιάδης Κουρένης

ΜΙΝΤΟΣ Γὼ γιέρ.

ΧΟΡ/ΚΑΣ Αχμετῶος Παρτίδης.

ΑΓΗΣ ἔγω.

ΧΟΡ/ΚΑΣ Χμ. Κάνε ἀπὸ δὴ

Συμβαίνει ἡπολα Ἄρη;

ΑΓΗΣ Ὁχι.

ΧΟΡ/ΚΑΣ Νικόλαος Νικοζάου
 ΒΑΓΓΕΛΗ Δίν είν βω.
 ΧΟΡ/ΚΑΣ Ποιά είν' η δέση του;
 ΒΑΣΙΛΗ Αύλη εδω
 ΧΟΡ/ΚΑΣ Χη! Γεώργιος Νικόζαυος.
 ΓΙΟΡΓΗΣ Παριών.
 ΧΟΡ/ΚΑΣ Σπυρίδων Δούκας
 ΓΙΟΡΓΗΣ Βρυκ οξω.
 ΧΟΡ/ΚΑΣ Ποιά είν' η δέση του
 ΓΙΟΡΓΗΣ Αύλη εδω. (Από μακρύν ακούγεται η γωνή του Σπυριδωνίτη)
 ΕΦΗΜΕΡ. Φη-με-ρι-δης..
 ΜΙΑΤΟΣ (ή εκτριγλα) ετι ζέγους! Νάλε!
 ΧΟΡ/ΚΑΣ (δόν' άρι) εχα δω βυ μπάρμπα. Νά.
 (του δίνι να βηκίωρα) Σι δίν η-
 σαι ο Παρίδης;
 ΑΓΗΣ Ναι.
 ΧΟΡ/ΚΑΣ Νά του μαζώξεις τα πράγματα του
 και να τα φέρω ενας βω βιομη-
 ζήριο. Ακουε;
 ΒΑΓΓΕΛΗ Τρέχε ζιπολα;
 ΕΦΗΜΕΡΙΑ. Φη-με-ρι-δης
 ΧΟΡ/ΚΑΣ "Αελε τα γόγια χρήγορα.
 ΑΓΗΣ (δόν' άρι) Ο έπυρος εκανε δίνω-
 βη και ζιλάει τα πράγματα του.

ΧΟΡ/ΚΑΣ Άντε χρήγορα! Γρήγορα

ΑΓΗΣ Ναι...

ΑΝΤΩΝΗΣ Γιατί δέν έρχεται ο ίδιος;

ΧΟΡ/ΚΑΣ Να μη βέ νοιάζει (γνώζει)

ΑΓΗΣ Κρίμα

ΕΦΗΜΕΡΙΟ. (άπό μακριά) Φι-με-ρι-δες...

ΑΝΤΩΝΗΣ Έχω δέ ζού τα πάσι. Αι πάρε τα μου-
τρα των νάρτε να τα πάρε ο ίδιος.

ΑΓΗΣ Ντρέπεται...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Να κάνει δίωξη δέ ντραπικε;

ΑΝΤΩΝΗΣ Γώ τώχα πουρωτεί...

ΑΓΗΣ Καθώς είναι χίτερη να κρίνει ο-

φείλιπς δέξει. Κανείς δέν είναι με τό

σφάρι άνω.

ΑΝΤΩΝΗΣ Άπ' τό πρώι ήλανε βενεχωρετή.

ΜΙΛΤΟΣ (άνήσυχα) Να πάρανε φημερίδα..

ΓΙΩΡΓΗΣ Γι' αύτό ο φγαράκος δέν έφαχε τό

ρεβηρίρι... Ητανε βγίπεις...

ΣΤΑΥΡΟΣ (χίτη επιβητικος σαν χίρο-πχάλι-

νος. Α' άχωνία) Μιχτο...

ΜΙΛΤΟΣ Σίγουαι Σταύρος;

ΑΓΗΣ Συμβαίνει ύποτα μηάρηνα έραύρο;

ΣΤΑΥΡΟΣ (τά χάνσι) Έ; Τίπολις... Τίποτις.

ΕΦΗΜΕΡ. (άπ' ό(ω) θα πάρε παιδια έφημερίδα;

ΜΙΛΤΟΣ Ναι βέβαια.

ΣΤΑΥΡΟΣ Τι να τήν κάνετε μαδες δέ χίτη και

τιποτες (εζον εφημεριδοπωρη) Παχουν χειρ
φημεριδη, σου χεει ο αλλος. Παχουν
το χοιρον υλις (τον ερωχνη)

ΜΙΝΤΟΣ. Σταυρο....

ΣΤΑΥΡΟΣ Τ' είναι;

ΜΙΝΤΟΣ (με τρομερή αγωνία) Και μου κρύβεις;

ΣΤΑΥΡΟΣ Σαν να να σου κρύψω; ... Όχι...

ΜΙΝΤΟΣ Δώσε μου μια χιμ...

ΣΤΑΥΡΟΣ (κ' άμυχανία) Αβου σου χεω πανάθερα
της. Ουο ψέματα πράγαν οι πα-
μοσο γάτης.

ΜΙΝΤΟΣ "Βήμα... Ναι... Βήμα, (αφορίζη Βήμα,
μα ο έλαυρα του την παρνη και το χέρι)
Δι με φεγγας μινανι έσταυρο. Πίωτο
εσ' έχεις να πής... Ποιπόν... Δε κρι-
νω; .. (ο έσταυρος βινει το κεφαλι) Δω-
σε μου τη φημεριδα.

ΣΤΑΥΡΟΣ - Μα τεν είναι τινους γιατι το πής
"ετσι... παμοσο γάτης

ΜΙΝΤΟΣ (άφρη) Δόσ μου την χοιρον (ταω την
άρπαζη με βιάση την ζευγίση χε
και ξερι τη δυνη που πράγη τις εν-
ιγίση και τις καταδικη. Διαβάση
μυρμουριετα. Ο' τρη, ρωγα με νο-
ηρα το έλαυρο και κίνου, μοχογα.
Ο μιζω κερωμένο διαβάση)

Εξελγίωσιν βήμερον ἢν πρώτην.
παρὰ ἢν δέον Ἰουραῖος ἄγιος.
ωάννης ἡ εὐμφορίεσσα Γαρουσα-
γιέ Κουρίνη τῶν δέκα ἑννία.
(κρονίζμαι: Ο ελαῦρος τῶν αὐρίτη)

ΑΓΗΣ Μιζο...

ΜΙΝΤΟΣ Παιδί μου... Παιδί μου...

ΣΤΑΥΡΟΣ Δεκαεπτά χρονῶ κοπίχα κι ἔβου-
σε ὁ γίγος ἀπ' τὰ μάτια τῆς.

ΜΙΝΤΟΣ Γιατί εἶμένα ζοῦν ἡ ευφορία;..

ΣΤΑΥΡΟΣ Ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον Μιζο.

ΜΙΝΤΟΣ Νὰ ὑπομονέτω... Τί δὲ βγῆ τώρα
ποὺ φανίβηκα.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ἐτάβου ἄντρας Μιζο

ΜΙΝΤΟΣ Ὁχ' ὅτι ἔφη ἐγώ.

ΣΤΑΘΗΣ Κάνε κουράγιο παππού...

ΜΙΝΤΟΣ Ὁχ'!

ΣΤΑΥΡΟΣ Κράγα ἡ ευφορία σου

ΜΙΝΤΟΣ (σὰ χερῖνος) Για ποῖον δ' ἀνδία
πιά ἡ ἀχιοσύνη...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Νὰ μπορᾶ κανένας νὰ βῆ
ἀπὸ τῆς. Νὰ χαθῆ βῆν ζωντῆ
νὰ μὴ βγῆ τίποτα.

ΜΙΝΤΟΣ (κοιρολογώντας) Πῶς νὰ γίνε και εἰς-
ρεφέ ἡ τῆς πριχού νὰ πῶν γερὸ
τὰ πλάτῃ...

ΒΑΣΙΛΗΣ (Μπαίνοντας) Παιπού!...

ΑΓΗΣ Σου!

ΒΑΣΙΛΗΣ Τώκαθε; (τῶν χνύφουν ναι)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τούτη ἡ δυστυχία τῶν ἡ ευφορά
μά ποτε ἐπὶ τῆς δὲ ἡγεμονίας;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Σήμερα ἡ κόρη τοῦ παιπού. Ἄριστος ἄ-
χος... ἄλλος... ἄλλος...

ΜΙΝΤΟΣ (μοιρολογώντας) Τὴν χεβουλά, κεννάρι
καὶ μαρὰ θύκε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μὰ γίνεται τὸ λοιπὸν πανάθεμα οἱ ἄν-
θρώποι νὰ γάνουνε τὰ βηχάχνα τους ἔ-
τσι βάν που βασίλει ἐν' ἀσπίρι. Μπο-
ρεῖ νὰ χεννοῦμε παιδιά καὶ νὰ μᾶι
τὰ βικιώνουν...

ΓΙΩΡΓΗΣ. Τί γέχουνε τὰ λόγια... τί γέχουνε;..

ΒΑΣΙΛΗΣ Κάνε κουράγιο παιπού.

ΜΙΝΤΟΣ Κουράγιο; Γιατί; Γιὰ ποῖον; Ἐάν-
τις μὲ τὸ κουράγιο τὸ δικό μου δὲ
μου ἦν ἀναστέθουνε ζανίας;

ΣΤΑΥΡΟΣ Ἀφῆτε τον... εἶναι βαρὺς ὁ πόνος
τῶν χνυφίω. Μὰ τὰ βαικρνα δὲν
εἶναι γιὰ τὰ μᾶς. Ἡ γρηὰ ἔχει
μονάχα βίνα.

ΜΙΝΤΟΣ Τί νὰ τῆς κάνει τὸ χυχνάρι τῶρα
πού βθύβλη ὁ γήγιος ἀπ' ἐμάτις μᾶς.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ἐχεις τοὺς χιούς... ἔγωγόν ἔχα μόνον...

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΙΝΤΟΛ

...έναν. Σ' αυτούς ταιριάζει να
hιν χδικιωδούν. Σ' άλλους μο-
νάχα hιν τ' κή σου

ΕΤΑΥΡΟΣ

Εύχομημένο να ναι το χορτάρι
εύχομημένο το χώμα. Εύχομημέ-
νο το εύγεφο που hιν βικεπάρι.
(έπισημα) Συχωρημένη να ναι, κι'
αύτη, κι' ο' γιός μου. κι' όσοι έπεί-
σαν για τη χωλερία κι' όσοι χύ-
νουνε γαίμα για το δίκιο.

ΜΕΓΑΦΩΝΟ

Προσοχή... Προσοχή.

ΟΠΟΙ

(όρδοι) Εύχομημένοι να ναι.. (παιδι)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ

Προσοχή. Προσοχή. Αύριο στο πρω-
ίνο προσκυνητήριο να προσέξουν
κι' ο' αδελφά, προκερίνουν να χί-
νει άποροχή εις το Βον' ειδικόταγ-
μα όηχιζούν.

(νεκρική παύση)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ός έδω ήλαν το χοιρόν...

ΣΤΑΘΗΣ

(έξαλλος) Έχω... Έχω...

Αυλαία

Πράξη Β^η

Εικόνα Α^η

Σ' ένα τσαντήρι του Γ^{ου} λό-
χου στο Β.Ε.Τ.Ο. κρατούμε-
νοι και πράγματα πετακέ-
να μέσα. Ώρα 10 νύχτα.

Τους φωτίζει ένας θπαρμα-
τέτο. Ο σκοπός γανταρος
φωτίζει με το φακό ποτέ
ποτέ τα βαβανιθρένα πρό-
σωπα

ΒΑΣΙΛΗΣ (ψυδριότα) "Άχη έχεις τείχαρα;
ΑΓΗΣ Ναι Βαβίλη
ΒΑΣΙΛΗΣ (ζαηχωμένος σε μία χωνιά γιοφάνος
αίμαγα στο πρόσωπο βογγάει) "Όχι.
ΑΓΗΣ Πουάσ που Βαγγέλη;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ (χωρίς τ' ἀπανθίσει) Όχι
ΕΚΟΠΟΣ Φ. εἶπα. Όχι πολλές κομμάτιες
ΑΓΗΣ εἶνα κωμικῆς και...
ΕΚΟΠΟΣ και τί δὲς νὰ τοῦ κάνω γῶ. (παύση)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Βαχχίτη δὲς...
ΑΓΗΣ Ἄσ' ὄνει κοιμήθηκε.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Όχι
ΦΟΝΤΑΣ Τί ὦρα νάνααι;

ΒΑΣΙΝΗΣ Κοιτᾶ δὲνα (εὐὸν εκοπὸ) συνάδεται
θάλασιν εἰκοχὸ νὰ γέρει γίγο νερό.
για τὸν ἄρρωστο μονάχα.

Α' ΚΡΑΤΟΥΜ. Ἄπ' τὸ πρῶτ' εἰ βάζατε γουλιὰ εὐὸ
εὐὸμα μας.

Β' ΚΡΑΤ. Πίχο νερό νὰ δροσιστοῦμε.

ΒΑΣΙΝΗΣ Τουλάχιστω για τὸν ἄρρωστο μονάχα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Νερό... Όχι... Νερό...

ΕΚΟΠΟΣ Ἄς εἶπα ἀπαγορεύεται

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Μάνα εὐὸν...! Γυμναστικὸ... μί...

ΑΓΗΣ Παρακιχάει...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Μὴ τὸ χύνεις... Όχι... Όχι...

ΒΑΣΙΝΗΣ Τὸν δὲνει ὁ πυριὸς

ΑΓΗΣ Τί νὰ τοῦ κάνουμε;...

Α' ΚΡΑΤΟΥΜ. Τὸν κλιμῆσαν ποῦ;

Β' ΚΡΑΤ. Δὲν τὸν βχέει;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Φώντα; (ὁ φῶντα δὲν ἀπαντᾶ) Φῶλα;...

ΦΟΝΤΑΣ (παράξυνα) Θα δὲτα νὰ βχέει ποῦ;

οὐρανὸ προῦ...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Τί γίνη;
(χρημνίε) Τίποτα.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Πῶς τίποτα;
Βαβίγη...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ναί....

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Εἶσαι εἰσπυρὸς πῶς δὲ τὰ βράδια πέρα.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ναί. ἔν;

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Κι' ἀγῶγι μπόρῃ νὰ λυγίβη.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Τότε;

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Μὴ φοβάσαι δὲ κάνω ὅτι πρίπει.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Αἰ γῆ τὸ βυγυλάρε καχύλερα.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ναί. (παύση) Θυμάσαι τὰ πρωτογυρωρι-
στύκαρε;...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ναί

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ποιὸς διάγερε... λυπάμαι πού...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Πού;...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Τίποτα. Δόσ μου τὸ χέρι σου (επιχειρῶν ἐ-
λκερῆ)

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Ὁ χ' κἀνὸ μου

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

ΜΙΝΤΟΣ (μ' ἀρῶνια καὶ βιωπυρῆ) Γιέρμ...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Σκοποε (ἀπ' τῆ πόρτα) Νὰ νερό...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Α' ΚΡΑΤΩΜ. Νερό... Νερό...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

ΕΚΟΠΟΣ ἔτ. ἀπαγορεύεται...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

Α' ΚΡΑΤΩΜ. (πὺ κατὰ φάσε) Ναί... Ναί...

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ Σιγά παιδιά. Πρῶτα βῶν ἄρωμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΦΟΝΤΑΣ

(ὄχοι κωλύθουν τὸ παχούρι μὲ βουγιμῆ)

Γ' ΚΡΑΤΥΜ. Καί γώ εἶμαι βαρβάρους.

ΑΓΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Νιρόνις! Πάρτο Βασιμ (ο Βασιμ
πάσι να θυμωδεί μά δέν μπορῖ) τί
εἶσαι κλυτφένος;

ΒΑΣΙΠΗΣ

Σῶμα. Δέν εἶναι τίποτα...

ΒΑΤΤΕΡΗΣ

(πίνσι) Νε-ρό!!

ΑΓΗΣ

Στάθη.

ΣΤΑΘΗΣ

(πίει για δύνια του) Όχι

ΑΓΗΣ

Πίχο νερό να δροσερῖς.

ΣΤΑΘΗΣ

Αγῆστε με

ΑΓΗΣ

Από πίχο παιδια... (το παπούρι γυρ-
νῖει από βρόμα σε βρόμα και ξα-
ναφτάνει βρόν Αγη)

Α' ΚΡΑΤΥΜ.

Τι να σου κάνει μια γουζιά.

Β' ΚΡΑΤΥΜ.

Οὐτε τί γῆρας δέ δροσερῖς.

Γ' ΚΡΑΤΥΜ

Τό βρόμα μου εἶναι γαρμάνι

Δ' ΚΡΑΤΥΜ.

Καί κίνε τό ἴδιο (εἰς Μιτρο) Πατέρα...

ΜΙΛΤΟΣ

(ἀγερφίνα με τό νου ἄγῆ. Καπνίζε) ἔ;

Α!... Φχαριστῶ γιῆ.

ΑΓΗΣ

Στάθη δὲ πινῖ

ΣΤΑΘΗΣ

Όχι.

ΑΓΗΣ

Φάντα φίνε...

ΦΟΝΤΑΣ

Δόγω τῶ Βασιμ.

ΒΑΣΙΠΗΣ

Δέ... δέ διψῶ... Πίε) τό ἐν Αγη

(ο ἴγμ περιποιῖται τῶ Βασιμ)

ΑΓΗΣ

εἶσαι ποῦ κλυτφένος Βασιμ;

ΒΑΣΙΛΗΝΕ

Εστο ποδάρι γιγάκι (για ν' αράξει κου-
βιντα) Πάρτε ζιγάρο παππού.

ΜΙΛΤΟΣ

Φχαριστώ...

ΒΑΣΙΛΗΝΕ

(Πόν' λην) Δείμιζιζαι.

ΑΓΗΣ

Η μία ευφορά πάνω στην άσχημ. | Θ

σταδης ευκύνεται όρδιος κέ γουρλωμένα
μάτια ακίνυλος Ο Φύλλα που μέχρι τω-
ρα ήταν εα να τον κλασχεχώνος και βο-
βαρο σκεπάζεται αν το κέγει με μία
κουβίρα και μένει ακίνυλος)

ΒΑΣΙΛΗΝΕ

(δείχνοντας τον έλαδη) Τον κλύμβαν ποχί;

ΑΓΗΣ

"Όχι"

ΒΑΣΙΛΗΝΕ

Τον γοβάραι

ΑΓΗΣ

Κι' έχω...

ΒΑΣΙΛΗΝΕ

Κρυώνεις φύλλα; --

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗ

(Ναι...

Α' ΚΡΑΤΥΜ.

Πες να συνεχίσουν κι νύχλα.

Β' ΚΡΑΤΥΜ.

Τη νύχλα γινεται το μεγάλο όργιο.

Α' ΚΡΑΤΥΜ.

Κόγιαση, σωλη κόγιαση.

Β' ΚΡΑΤΥΜ.

Αυτό δεν ήταν τίποτος

Α' ΚΡΑΤΥΜ.

Μη τό γης... Δεί ξέρεις...

Β' ΚΡΑΤΥΜ.

(κίονοι λα) Όχι κι νύχλα γυρνούν τα
παιδιά μου με το μαζο μου...

ΣΤΑΘΗΣ

(κίονοι λα) Όχι... Δεί Δεί ντροπιαστώ! Όχι!

Ε' ΚΡΑΤ.

"Αν τ' άχριστέχουν πής δε μπορέσω πιά
να γίνω (κέ γρίκη) έκείνου να μία"

ΑΡΧΕΙΑ
 ΣΤΑΘΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Δ' ΚΡΑΤ. γίνονται βασιλιάς.
 Κάλιο ο δάσκαλος παρά η ντροπή!
 Δ' ΚΡΑΤ. Στή χαραδρα μαύριε' ο ουρανός από κο-
 ράκια...
 Ε' ΚΡΑΤ. Μυρίστηκαν κίτρινα αίμα...
 ΣΤΑΘΗΣ Κρατίου σαν άντρας. Κρατίου σαν άντρας.
 ΔΗΜΗΤΡ Πες να μην αφήνουνε απόψε να ζανο-
 σιάσουμε κομμάτι;
 Ε' ΚΡΑΤ. Δέχονται ταξουμάι
 Δ' ΚΡΑΤ. Τι δάδινε για λίγο ύπνο.
 Γ' ΚΡΑΤ. Πως νάρθη ο ύπνος...
 ΣΤΑΘΗΣ Δέ δα σ' κάνω το χαλίρι. Όχι! Όχι! Όχι!
 ΑΓΗΣ Βασίλη Βασίλη;
 ΒΑΣΙΛΗΣ ...Ναι...
 ΑΓΗΣ Πως παει το πόδι;...
 ΒΑΣΙΛΗΣ Μην το σκέφτεσαι. (παύση μικρή) Να ύ-
 πογραψαν τρεις πορτοί;
 ΑΓΗΣ Ποιος να ξέρει. (μικρή παύση)
 ΒΑΣΙΛΗΣ Άρη. Δέ δα υπογράφω!!
 ΑΓΗΣ Το ξέρω!
 ΒΑΣΙΛΗΣ Σ' ευχαριστώ.
 Ε' ΚΡΑΤ. Δίν ανλίχω άλλο. Δίν ανλίχω. Φοβέμαι...
 Δ' ΚΡΑΤ. Και ποιος σε βιάζεται...
 Ε' ΚΡΑΤ. Και με πνίχτη εδώ... και με πνίχτη...
 ΒΑΣΙΛΗΣ Όχι δε περάσουν... Όχι.
 ΑΛΦΑΜΙΤΗΣ (απ' τη πόρτα) Κανίνας Διμήτριος

Στίκαρχος μήπως είναι δῶ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΣΥΓΧΡΟΝΙΑΣ

Γιάννη!...

ΑΛΦΑΜ. Δημήτρη (τὸν ἀγκαλιάζει) Ἀδελφοῦ μου
ἔτσι κατῆ; (κρατεῖ ἀντιπαθητικά)

ΔΗΜΗΤΡ. Κατὰ ἔμα. Χέ! Δε με βρέθη...

ΑΛΦΑΜ. Γιατί ἔρδη ἔδῶ, γιατί ἔρδη;

ΣΚΟΠΟΣ (τὸν ἀγκαλιάζει) ἐναδέχε...

ΑΛΦΑΜ. Ἄβε με. εἶν' ἀδελφός μου. Δημήτρη τι... τι
θα κάνεις; Πέμπου τι δὲ κάνεις;

ΔΗΜΗΤΡ. Γιατί φωνάζεις ἔτσι;

ΑΛΦΑΜ. Θα... θα σε βολώσουν...

ΔΗΜΗΤΡ. Κὴ μωρὲ κατάσχεση;

ΑΛΦΑΜ. Ὅχι! Ὅχι! Πέμπου τι δὲ κάνεις;...

ΔΗΜΗΤΡ. (κ' ἀξιοπρίνια) Φύγε!

ΑΛΦΑΜ. λυτίσον τι μάνε Δημήτρη. εἶναι κό-
λαση δὲ δῆ...

ΔΗΜΗΤΡ. Κρίμας σε σὶνα!

ΑΛΦΑΜ. Μὴ τὸ γῆ. Δε ξέρεις. Θα σε γανίβουν
δὲ σε... μπόρῃ καὶ γὼ ὁ ἴδιος να...

ΔΗΜΗΤΡ. εἶπα φύγε.

ΑΛΦΑΜ. Ἀδελφὸ μου...

ΔΗΜΗΤΡ. Χέ! Δὲν ἔχω ἀδελφός...

ΣΚΟΠΟΣ ἐναδέχε!

ΑΛΦΑΜ. (ἀχρῖα) Ἄβε με ἐν. (στὸν ἀδελφὸ) κα-
τῆ... φύγε. (μικρὴ πάλση). Δε δὲ βῆνεγα
τίποτα μὰ ἢ μάνε καταλαβαίνεις...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κι' άλλοι έχουνε μανάνες (σείχιζα) Αυτό
νάχιν στο μαχόβου, πύς κι' άλλοι έχουνε μα-
νάδες. Πάραυν τώρα...

ΑΛΦΑΜΙΤ. (κλαιχάλα) Θίς τί πάρε;

ΔΗΜΗΤΡ. Όχι τί να δέχω... (μικρή παύση)

ΑΛΦΑΜ. Θα μ' αφήκει να σε φιχίω;

ΔΗΜΗΤΡ. Τι κάνει ή μάνε;

ΑΛΦΑΜ. Τι να κάνει... Γι' αυτό σε...

ΔΗΜΗΤΡ. (ύριμα) Άντε πάραυν τώρα. (ο Άρχ. γέιχη)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Μάνα μου (δωξή)

ΕΣΤΑΘΗΣ (ψυδριλά με χύμα) Όχοι τους ήνα γονιάδες!..

ΑΓΗΣ Στάθη!...

ΕΣΤΑΘΗΣ Φο. νιά-δες!

ΑΓΗΣ Σίχασε παιδί μου...

ΒΑΣΙΛΗΣ Φώντα;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Όχ...

ΒΑΣΙΛΗΣ Φώντα;... Φώντα κοιμάσαι;

Α' ΚΡΑΤΗΣ. (τρομαχμένα) Τ' είναι αυτό; (ο βιοπός γαί-
ζη προς το μέρος του φίλου) Αίματα!...

Β' ΚΡΑΤΗΣ. Αίμα!...

ΒΑΣΙΛΗΣ Φώντα... (τον ζεκεπάει) Φώντα;...

ΑΓΗΣ Φώντα!...

Α' ΚΡΑΤ. Έκοψε τις χείρες του...

Β' ΚΡΑΤ. Τα χέρια του...

Σκοπός Τι;...

Α' ΚΡΑΤ. Έκοψε τις χείρες του

ΒΑΣΙΛΗΣ Έταδ' ἔτι. Φύγε ἀπὸ πάνω σου... φώνα

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ

(τὸν βυκῶνη) Δὲν αἰσῶ. Γυμνασίου Βασιλῆ,
Μία μου χοιρόν!...

ΑΓΗΣ Ένα γιατρό... (εὐχαριστῶν τὸν Βασιλῆ)

ΒΑΣΙΛΗΣ Ένα γιατρό.

ΔΗΜΗΤΡ. Έτά σου (τὸ δίνει τὸ ἕνα χέρι) καὶ 1' ἀχ-
λο Βασιλῆ (δίνουν καὶ 1' ἄλλο) ὄχι, ἔμῃ πρ-
ὸ φημέ

ΕΚΟΠΟΣ (τὴ κρύα φωνή) Ἐνέδραγε. Εἰδοποιῆθε
γιὰ γοργίο. Κάποιος αὐτοκλόνυσε

ΒΑΣΙΛΗΣ Ζή!...

ΔΗΜΗΤΡ. Ἀναπνέει...

ΑΓΗΣ Ἐταράκε τὸ αἷμα; Ἐκώσει σου τὰ
χέρια πρὸ ψυχῆ. Ἀκόμα... ἔτσι...

ΦΟΝΤΑΣ Ἀγῆθε με

ΒΑΣΙΛΗΣ φώνα ἀδεχέ μου!

ΦΟΝΤΑΣ Γιατί;

ΕΣΤΑΘΗΣ (βυβλά) Πάρτε τὴν γονιάδες...

ΑΓΗΣ Ἐτάδ' ἔτι!...

ΒΑΣΙΛΗΣ Γιατί φώνα; Γιατί;

ΦΟΝΤΑΣ Τώρα νὰ ἔμαι σίγουρος.

ΒΑΣΙΛΗΣ Ὁχι βέ προλάβετε. Θὰ γίνετε... πρέπει
νὰ γίνετε. (ἔρχονται δύο ἀρχαίτες)

Αρχαί. Δώ ἔν' αὐτὸς ποὺ πῶνε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Ζή! Πρέπει νὰρδῆ ἕνας γιατρός.

ΑΦΑΜΠ. Γιατρός; Χα. Χα. Χα. Σὰ σωζι δὰ πε-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΝΤΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ

Θάνη: Όχι σας να το ξέρτε... βάλτε μου...
Καζαμπιάδες (βουκώνων τον φίλο)

ΑΛΦΑΜ. Σκάβε ρέ (τον βκαμπηγιη. Ο Βαβίμης το
δέχεται αχέρωχα)

ΦΟΝΤΑΛ Βα. βι-γη

Βοβίμη: Αδελφέ μου
ΦΟΝΤΑΛ Για σου. Για γαρ έ'οχους σας (υψήρουν)

ΒΑΓΓΕΛ. { Παραμιλάει } Ξχ... έσούγρα και μια
μαντήλα.. μάννα

Β' ΚΡΑΤΗΜ. Τα παιδιά μου... όχο μπροστά μου έφ-
χολει τα παιδιά μου.

Γ' ΚΡΑΤ. Τι να κάνει κανώνς. Τι να κάνει;..

Δ' ΚΡΑΤ. Θάνρησε...

Γ' ΚΡΑΤ. Ίι;...

Δ' ΚΡΑΤ. Τι ποια... (μικρή παιύνη)

Γ' ΚΡΑΤ. Πει να μάς πάρουνε απόψε.

ΜΙΝΤΟΙ (μόνος του) Κάμιο να λυγύν κανώνας

Β' ΚΡΑΤ. Το λοχιάρω κι έτσι. Το λοχιάρω κι άχλις.

Α' ΚΡΑΤ. Καχίερο να μη βκέφλεσαι ζιπολις...

Ε' ΚΡΑΤ. Μπορεί να μη βκέφλεσαι. Αν η άχρη-
βζέφουνε;.....

ΜΕΓΑΦΕΝΟ Έχληνης: Ο νικητής δρως ή-
ναι άποφαιβμένς να γέρη ό-
νωδ ήπολε ή νίρας ήν άποβο-
λή του. Έχληνης Έχάτε με νίνα